

Biệt Ly Êm Ái

Xuân Diệu

Tặng Nguyễn Xuân Khoát

Chúng tôi ngồi, vây phủ bởi trắng sương,
Sương bám hồn, gió cắn mặt buồn rầu

Giờ biệt ly cứ đến gần từng phút,
Chúng tôi thấy đã xa nhau một chút...

Người lặng im, và tôi nói bằng quơ,
Chúng tôi ngồi ở giữa một bài thơ,

Một bài thơ mệnh mông như vũ trụ,
Đầy khói hương xưa, tràn ân ái cũ.

Chúng tôi ngồi, vây phủ bởi trắng sương,
Tay trong tay, đầu tựa sát bên đầu

Tình yêu bảo : "Thôi các người đừng khóc,
Các người sẽ đoàn viên trong mộng ngọc !! "

Cứ nhìn nhau rồi lại vẫn nhìn nhau,
Hạnh phúc ngừng giữa đôi trái tim đau